

Mojoj tetki Ljubi

May 30, 2014 at 3:22pm

Dok se gotovo pola planete oprasta od Maje Andjelo, citira njene misli, meni dodje, od majke moje, prekratka poruka. Bez naocala ne vidim sadržaj, al' znam, nabijena je nekom tezinom. Otišla je i njena najstarija sestra, moja tetka Ljuba.

Iako nisam živjela u blizini ni jedne od njih, ne mogu sad da razaberem cijeg se dara zadržalo više u mojoj duši. Majinog ili tetkinog.

Bile su istih godina. Proživjele pun, bogat život, obje. A ni nalik jedna drugoj. Nekako opet, u meni, zahvalnost ista. Dok je jedna na americkom kontinentu pjevala po barovima, marsirala za ljudska prava, pisala njezne stihove i brutalno iskrene autobiografije, druga ja na Balkanu, u Dervetskom Lugu, dizala sinove i ceri, održavala bastu, okupljala familiju.

Prva sjećanja na tetku Ljubu su momenti u kojima sam zastajala da je malo bolje pogledam. Neobicna je bila, meni, a valjda i drugima. Nikad je nisam cula da galami, da povisi glas. I kad bi copor djece (samo unuka Rade Vukovica je u ljetno doba bilo toliko da uznemire mahalau, plus Cebedzije, Mandici, Radani, Lavrici), nasrnuo u njeno dvoriste ona se nije uznemiravala, a mi smo nekako, za nekoliko decibela, postajali mirniji.

Kad je prošlo bučno djetinjstvo i kad su me tetke soljicom kafe počele uključivati u svijet odraslih, nikad, ama bas nikad nisam cula da je moja tetka Ljuba rekla nesto ružno o nekome. Ni iza ledja, ni "u povjerenju". I kad sam očekivala da na neciju pricu reaguje negativno, il' makar klimanjem glave u znak neodobravanja, ona nije komentarisala covjeka, komentarisala je situaciju:

- Ko zna zasto je to dobro.

Kasnije sam, citajuci, i ziveci, nailazila na tu njenu recenicu. Prisvojila je.

Nisam razgovarala s njom otkako je moj Tin otisao. Sa najblizima mi najteže progovoriti. No, ona je mojoj majci bila sav razgovor. I on je ispratila svog Zorana, svog prvog unuka, prerano. Zna. Znala.

A ja znam da je carstvo nebesko danas sretnije no jucer . Jos se jedna dobra dus a vratila domu svome.

Umjesto saucesca njenim najblizim podijelicu poznate rijeci Majine:

“Ljudi će zaboraviti šta ste rekli,zaboravit će i šta ste učinili, no nikad neće zaboraviti kako su se osjećali zbog vas.”

